

Antal registrerede arbejdsløse

	København	Resten af landet
1982	25.640	240.388
1983	29.290	257.712
1984 (januar–august)	31.346	251.336

Udvikling i procent

1982–83	+14	+7
1983–84	+7	÷ 2½

Arbejdsløshedsprocenten blandt forsikrede i København er i 1984 14,3 eller 1,5 pct. højere end i øvrige kommuner, mens den i 1982 var 12,2 eller 0,8 mindre end andre steder.

I København er 8.000 ledige ikke arbejdsløshedsforsikrede, hvilket er 25 pct. – i 1982 22 pct. – af de ledige, mens kun 13 pct. af de ledige i det øvrige land er uden forsikring.

København har således *ikke* en konjunkturgevinst, men et konjunkturtab, hvilket allerede blev konstateret ved budgetlægningen og fremført ved forhandlingen med regeringen om Københavns særlige økonomiske problemer.

Indenrigsministeriet har gentagne gange henvist til, at forskelle i indkomstudvikling kommunerne imellem bliver reguleret ved en udligning på 70–80 pct.

Dette er imidlertid ikke korrekt. Den faktiske udligning udgør alene ca. 50 pct., idet der samtidig sker en regulering af statstilskuddet efter beskatningsgrundlag. Spørgsmålet om udligning må også ses i relation til, at udligningen først finder sted med 3 års forsinkelse, hvilket skaber betydelige økonomiske problemer i kommuner med en længevarende forværring af skattegrundlaget.

Den allerede indtrufne og konstaterede forværring fra 1981 til 1983 på ca. 6 pct. mindre stigning i udskrivningsgrundlaget betyder et tab af skatteindtægt i hvert af årene 1984 og 1985 på ca. ½ mia kr., og udligningsordningerne har ikke reguleret for forværringen endnu.

Endvidere henledes opmærksomheden på, at den af indenrigsministeriet anvendte definition på uændret skat, det vil sige uændrede skattesatser, ville have medført, at den i forvejen meget høje grundskyld i Københavns kommune ville stige med 17 pct. Dette ville ikke stemme med den ved lov nedsatte grundskyldpromille i amtskommunerne og folketingets henstilling til kommunerne om at tage hensyn til bortfaldet af fradragsretten for grundskyld.

På det tidspunkt, hvor målsætningen for den kommunale økonomi blev fastlagt (marts 1984), tilkendegav indenrigsministeriet – i hvert fald i forhandlingerne med København – at man forventede en stigning i grundværdierne på linje med den almindelige pris- og lønstigning (3½ pct.), hvorfor uændrede skattesatser stort set også betød uændret skat.

Den medio året konstaterede meget store stigning i grundværdierne på 15–20 pct. har kommunen taget hensyn til ved fastsættelsen af grundskyldpromillen for 1985, og den kan derfor ikke henregnes til en konjunkturbetinget gevinst.

Indenrigsministeriet har over for kommunaludvalget tilkendegivet, at en fordeling af det konjunkturbetingede overskud for København og Frederiksberg ikke kan foretages, og har derfor foretaget en rent skønmæssig mekanisk beregning.

Det kan undre, at ministeriet, med hvem København siden primo 1984 har ført indgående forhandlinger om den særlige økonomiske udvikling, ikke i det mindste har kunnet